

til at lade sig sende ud til et hvilket som helst missionsområde, hvor forsvaret er pålagt at løse opgaver. Dette gælder alle uanset etnisk oprindelse. Kun hvis det skønnes, at det i det konkrete tilfælde kan være kompromitterende for opgaveløsningen i missionsområdet eller for enhedens sikkerhed at udsende en soldat, kan forsvaret – det vil sige arbejdsgiveren – beslutte, at den pågældende ikke skal udsendes. Udgangspunktet er imidlertid, at etnisk baggrund ikke udgør et problem for løsningen af de internationale opgaver, hvilket erfaringer fra deltagelse i hidtidige internationale missioner viser.

Det vil aldrig være en soldats eget valg, om han eller hun vil udsendes eller ej. Har man tegnet kontrakt, er man forpligtet til at lade sig udsende. Eventuelle loyalitetskriser må nødvendigvis medføre, at den pågældende siger sin kontrakt op eller undlader at tegne den.

Spm. nr. S 2710

Til beskæftigelsesministeren (12/7 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage kontakt til sin kollega i Sverige med henblik på at tilbyde arbejdskraft til svenske virksomheder?«

Begrundelse

Det fremgår af et telegram fra Ritzaus Bureau, torsdag den 11. juli 2002 kl. 23.34 samt af Radioavisen fredag den 12. juli kl. 12.00, at svensk erhvervsliv nu vil øge indvandringen af arbejdskraft for at sikre økonomisk vækst i fremtiden. En cheføkonom fra Svensk Näringsliv beretter, at der i fjor var 25.000 arbejdspladser, som ikke blev besat på grund af mangel på arbejdskraft.

Spørgeren mener, at det er en nærliggende tanke at tilbyde Sverige arbejdskraft fra Danmark. Sagen er nemlig, at der i Danmark er mindst 25.000 indvandrere, som ikke kan få beskæftigelse her i landet. Desværre er ledigheden blandt indvandrere i Danmark fortsat alarmende høj.

Ved en samtænkning mellem Danmark og Sverige hvor ledige arbejdsløse indvandrere kan komme til Sverige, vil Danmark på den måde

kunne nedbringe antallet af arbejdsløse, hvorved staten sparer udgifterne til understøttelse, og Sverige får tilstrækkelig arbejdskraft.

Det er derfor spørgerens hensigt med spørgsmålet, at ministeren retter henvendelse til sin svenske kollega og tilbyder den manglende arbejdskraft til svensk erhvervsliv. Da der er tale om indvandrere til Danmark, der for hovedpartens vedkommende kommer fra tredjeverdenslande, vil det formodentlig ikke være afgørende for pågældende indvandrere, om det er i Danmark eller Sverige, de kommer i arbejde.

Svar (19/7 02)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan oplyse spørgeren, at jeg ikke agter at tage kontakt til min svenske kollega med henblik på at tilbyde arbejdskraft til svenske virksomheder.

For at indfri regeringens økonomisk-politiske strategi er kravet, at en øget erhvervsdeltagelse og lavere ledighed kan skabe grundlag for en stigning i beskæftigelsen på ca. 87.000 personer fra 2000 til 2010.

For at dette mål skal nås er det nødvendigt at en række forskellige instrumenter tages i brug, og en forstærket indsats i forhold til gruppen af flygtninge og indvandrere er ét af dem. Hvis de nye borgeres tilknytning til arbejdsmarkedet var den samme som den øvrige del af befolkningens, ville der være 60.000 flere personer i arbejde. Det er spild af ressourcer, hvis disse mennesker ikke kommer i arbejde.

Regeringen præsenterede i marts i år sit udspil til, hvordan såvel nyankomne borgere som flygtninge og indvandrere, der har boet i Danmark i længere tid, bliver aktive og ligeværdige deltagere i samfundet. Blandt forslagene er blandt andet en enkel og ubureaukratisk model for virksomhedspraktik, en mere målrettet indsats for erhvervsrettet uddannelse af indvandrede, dansk undervisning på arbejdspladserne og bedre udnyttelse af nyankomnes ressourcer.

Det er regeringens opfattelse, at disse tiltag vil medvirke til en øget beskæftigelse blandt flygtninge og indvandrere.